

SAMENVATTING van de preek over **Marcus 9 : 22b-24** (S.W. de Boer)

Thema: GELOVEN: DE TWIJFEL TE BOVEN...?

We kunnen in de tekstverzen 3 'vragen' onderscheiden.

1^e 'vraag'

De vader van bezeten jongen komt naar Jezus. Maar vindt Hem niet, want Hij is met 3 discipelen de berg op gegaan (9:2-13). De andere 9 discipelen hebben hem niet kunnen helpen. Daarop ontstond een oloop met opgewonden gesprekken: Jezus was weg, was zijn macht nu ook aan het verdwijnen. Maar dan komt Hij eraan. De vader spreekt Hem aan: Meester. Wel respect, maar ook wat afstandelijk. De leerlingen hebben zijn kind niet kunnen genezen. Maar... "als U iets kunt doen, help ons en heb medelijden met ons". Een vraag vol onzekerheid en twijfel: *áls U iets kunt doen...*

2^e 'vraag'

Jezus draait de vraag om: Als u kunt? Over kunnen gesproken: kunt ú geloven? Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft. Een 'vraag', of beter: een uitnodiging. Met kracht. Man, het gaat er niet om of ik *iets* kan, maar of jij kunt *geloven*. Dat woord breekt door de twijfel van de man heen. Wij krijgen uiteindelijk maar één vraag voor onze kiezen: kun je gelóven?! Niet meer, maar ook niet minder.

3e 'vraag'

Dan breekt er inderdaad iets bij de man. Onder tranen róept hij het uit: Ik geloof, Heer. Heer, niet langer alleen respect, maar ook eerbied en overgave. Hij erkent Jezus als zijn Héér. Maar in één adem gaat hij verder: kom mijn ongeloof te hulp. Niet langer een vraag om hulp onder het motto: 'baat het niet, het schaadt ook niet', maar nu is het echt: "Hellup!!". Hij beseft, dat hij de hulp van Jezus nog harder nodig heeft voor zijn ongeloof/kleingeloof, dan voor de genezing van zijn zoon.

Een paar opmerkingen ter nabetrachting:

Twijfel is er in meerdere vormen. Bijvoorbeeld: *verstandstwijfel* (bestaat God wel?); *wilstwijfel* (koppigheid, niet willen kiezen); *gevoelstwijfel* (bijv. door trauma's, stress, overspannenheid, angst). Elke 'twijfel' heeft ook z'n eigen aanpak nodig.

Twijfel kan zondig zijn: als je blijft weigeren om te buigen voor God, maar het kan ook samenhangen met je karakter en/of levenservaringen.

VRAGEN voor de nabespreking:

1. Moet je altijd iets voelen als je gelooft of als je bidt?
2. Twijfel je wel eens: - aan het bestaan van God?
- aan vergeving voor úw zonden?
- aan de goedheid van God? Wat doet je dan?
3. Wat spreekt je het meest aan in de geschiedenis van die vader in Marcus 9?
En waarom?
4. Kunt u zeggen waarom u gelooft? Ziet u bij uzelf ook belemmeringen voor uw geloof?
5. Een paar citaten ter overdenking:
Luther: Geloof is getrooste vertwijfeling
Calvijn: Slechts weinigen zijn er, die opvallen door een voortreffelijk geloof. Enkelen zijn toegerust met een middelmatig geloof. Maar de meesten hebben een geloof dat heel gering is.